Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Nye digte (1841)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: ”Poetiske Skrifter”, i Heiberg, Johan Ludvig: *Poetiske Skrifter*, udg. af Carl S. Petersen , 1931-32, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heiberg_bind03-shoot-idm140684020827296/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Her er alt kun sig selv og discret,
Og i Alt dog Continuitet;
Her er Næring af Ørkenens Brød,
Her er Alting saa jevnt som en Grød,
Og dog kantet og stivnet dernæst,
Som en stakaandet, haard Anapæst.

SJÆLEN

Anapæst? hvad er Det?

MEPHISTOPHELES

Kjære Ven,
Det er Det, du nu taler igjen.

SJÆLEN

Det er stygt! ....
Jeg ændre vil min Tale.

MEPHISTOPHELES

Ja gjør det, du har at befale.

SJÆLEN

Hvad du har sagt mig, er jo godt;
Dog er der Eet, et Eneste blot,
Som synes mig underligt at være:
Hvorfor er det forbudt at gaae ud?

MEPHISTOPHELES

Det skal jeg sige dig, min Kjære:
Det er nu saadant et gammelt Bud,
Hvis Nødvendighed er som Dagen klar.
Det ligger i, hvad jeg sagt dig har,
At her er Begyndelsens evige Land,